

ἱερὰ¹⁵⁰ χαρισθῆναι παρακαλοῦντες. Ἄν τοῦτο ποιήσωμεν, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀποδέξεται, καὶ ὁ Θεὸς πρὸ τοῦ βασιλέως ἐπαινέσεται¹⁵¹, καὶ μεγάλην ἡμῖν τῆς φιланθρωπίας ἀποδώσει τὴν ἀμοιβήν. Ὡςπερ γὰρ τὸν ὦμόν καὶ ἀπάνθρωπον ἀποστρέφεται καὶ μισεῖ, οὕτω τὸν ἐλεήμονα καὶ φιλάνθρωπον προσίεται¹⁵² καὶ φιλεῖ. Κἀν¹⁵³ μὲν δίκαιος ὁ τοιοῦτος ἦν, λαμ-
 προτέρους αὐτῷ πλέκει τοὺς στεφάνους· ἂν δὲ ἁμαρτωλὸς, παρατρέχει τὰ ἁμαρτήματα, τῆς πρὸς τὸν δμοδουλον συμπαθείας ἀμοιβήν αὐτῷ ταύτην ἀποδιδούς. Ἐλεον γάρ, φησί, θέλω, καὶ οὐ θυσίαν¹⁵⁴. Καὶ πανταχοῦ τῶν Γραφῶν¹⁵⁵ ὁρᾷς αὐτὸν τοῦτο αἰεὶ ἐπιζητοῦντα, καὶ ταύτην λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων εἶναι λέγοντα. Οὕτω τοίνυν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἴλεων ἐργασώμεθα¹⁵⁶, οὕτω τὰ ἡμέτερα διαλύσωμεν πλημμελήματα, οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν κοσμήσωμεν· οὕτω καὶ βασιλεὺς ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος ἐπαινέσεται, καθάπερ ἔφθην εἰπὼν¹⁵⁷, καὶ ἅπας ὁ δῆμος κροτήσῃ¹⁵⁸, καὶ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἡμερον¹⁵⁹ τῆς πόλεως θαυμάσεται· καὶ μαθόντες οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς τὰ γενόμενα, κηρύξουσιν ἡμᾶς¹⁶⁰. Ἴνα οὖν ἀπολαύσωμεν τῶν τοιούτων ἀγαθῶν, προσπέσωμεν¹⁶¹, παρχαλέσωμεν, δεηθῶμεν, ἐξαρπάσωμεν τοῦ κινδύνου τὸν αἰχμάλωτον, τὸν φυγάδα, τὸν ἰκέτην, ἵνα καὶ αὐτοὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

150) Διότι κατέφυγεν εἰς αὐτήν, ὡς ἀρεθῇ πρὸς χάριν τῆς τραπέζης. 151) Τοῦ ἐπαινωῦ ὁ μέλλων, ἐπαινέσω καὶ ἐπαινέσομαι. 152) Ἐγκολπύεται, ἀποδέχεται. 153) Καὶ ἂν.

154) Προφ. Ὡσπέ. 155) Εἰς ὅλα τῶν Γραφῶν τὰ μέρη.

156) Ὡς τὸν ἐξελείψωμεν. Εἰς τὸ κείμενον δὲ εἶναι καὶ τὰ τρία ταῦτα ῥήματα εἰς μέλλοντα. 157) Ἐπρόφθαστα μὲν νῦν εἰπὼν, δηλ. πρὸ ολίγου εἶπα. 158) Τὰς χεῖρας, θὰ μᾶς χειροκροτήσῃ. 159) Οὐδέτερον ἀντὶ ἀφ' ἧς τὴν φιλανθρωπίαν, κτλ. 160) Θὰ κηρύξωσι τὴν ἀρετὴν μᾶς. 161) Αὐθυπότακτ. ὥς προσπέσωμεν.